

РЕШЕНИЕ

№ 24416

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в
публично заседание на 08.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разглежда дело номер **4617** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на Л. А. К. от [населено място] срещу Решение №СОА26-РИ09-152/02.04.2026 г. на Зам. Кмет на СО, направление „Социални дейности и здравеопазване“ в частта по т.1 и т.2 от Решението, постановено по заявление за достъп до обществена информация рег. №СОА26-ГР94-938/4/ от 24.03.2026 г.

В жалбата се твърди, че оспореното Решение е неправилно и незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Предоставеният частичен достъп е привиден и незаконосъобразен. Посочва, че са заличени не само лични данни, а и съществена част от съдържанието на документа, включително установените факти и направения извод от извършената проверка във “Втора МБАЛ - София” ЕАД по отношение на изнесени в жалбата данни за трети лица - пациенти на Отделението по нервни болести, някои от тях служители в същото лечебно заведение. По този начин предоставената информация е лишена от съдържателна стойност и не позволява да се установи какви са фактическите констатации и заключения на проверяващия орган. Сочи, че липсват мотиви: кои конкретни части от документа представляват защитена информация; защо е необходимо заличаването на факти и изводи; защо не може да се предостави информацията в анонимизиран вид. Твърди, че отказът по т.2 е незаконосъобразен, като позоваването на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ е неправилно приложено. Счита, че самото наличие на трети лица и дори изразено несъгласие от тяхна страна не е достатъчно основание за отказ, когато е налице надделяващ обществен интерес. Твърди, че не е извършена и преценка за

наличие на надделяващ обществен интерес, въпреки че информацията касае: дейността на лечебно заведение; разходване на публични средства; проверка на потенциални нарушения. Тези обстоятелства обуславят безспорен обществен интерес. Излага подробни аргументи.

Постъпило е становище от директора на дирекция „Здравеопазване“ в СО, в което се счита, че жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По делото е постъпило писмено становище от зам.-кмета на СО, направление „Социални дейности и здравеопазване“, в което също се излагат съображения, че жалбата е неоснователна, а постановеното решение е правилно и законосъобразно, издадено в съответствие с материалния закон и следва да бъде потвърдено. Моли се за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Постъпило е становище от жалбоподателя К., с подробно изложени съображения в него. Моли се да се отмени решението, да се върне преписката и да се присъдят сторените по делото разноски.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателката Л. А. К. се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата. Претендира сторените по делото разноски по списък, който представя, с договор за правна защита и съдействие. Представя писмени бележки.

Ответникът - зам.-кмет на СО, направление "Социални дейности и здравеопазване", се представлява от юрк. Б., която оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение по списък, който представя. Представя писмени бележки.

СГП не прави искане за конституиране като страна и не изпраща представител.

Административен съд София град след като се запозна с жалбата и приложените по делото писмени доказателства, съдът прие следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по заявление за достъп до обществена информация постъпило с рег. № С0А26- ГР94-938/4//24.03.2026 г. от Л. А. К., с което се иска достъп за:

„1. Копие от констативния протокол (или друг официален документ), съставен при извършената проверка във „Втора МБАЛ — С." ЕАД от експерти на дирекция „Здравеопазване" на Столична община.

2. Копия от писмените становища изискани и предоставени във връзка с проверката, включително:

- становище на доц. д-р С. У. — директор на „Втора МБАЛ — С." ЕАД“
- становище на д-р Н. С. — началник на Отделение по нервни болести;
- становищата на всички други длъжностни лица, посочени или цитирани във връзка с извършената проверка.

3. Информация относно това каква конкретна медицинска, административна и друга документация е била проверена от експертите на Столична община при извършената проверка.

4. Информация дали в рамките на проверката е извършвана проверка на болничната информационна система на лечебното заведение и ако да - какъв е обхватът на тази проверка.

5. Информация и/или документи, от които е видно по какъв начин проверяващите органи са установили, че не е налице едновременно отчитане и усвояване на средства от лечебното заведение по договора със Столична община и с Националната здравноосигурителна каса."

Посочено е, че информацията може да бъде предоставена със заличени данни. Искане за копие на документите в електронен вид на посочен в заявлението електронен адрес.

Последвало е издаване на решение с рег. № С0А26-Р109-152/02.04.2026 г., издадено от заместник - кмет на Столична община, на основание Заповед № С0А26- РД09-2188/24.02.2026 г. на кмета на Столична община, с което Органът, е предоставил по т.1.частичен достъп до исканата информация, а по т.2. е отказал предоставяне на достъп, като се е произнесъл както следва:

По т.1. е предоставил частичен достъп до исканата информация, а именно Доклад с рег. № СОА26- ВК66-1985/06.03.2026 г. от извършена проверка във „Втора МБАЛ - София" ЕАД със заличена чувствителна информация, съдържащи лични данни за трети лица. Частичният достъп е мотивиран с разпоредбите на чл. 41, ал. 1 и ал. 2 от Конституцията на Р България, чл. 5 и чл. 6, ал. 1, т. 5 от Закона за достъп до обществена информация.

По т.2 е отказвано предоставянето на достъп до обществена информация на основание чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Посочено е, че в исканите писмени становища от изпълнителният директор и служители на болницата се коментират изцяло данни за трети лица, с които заявителят не е в роднинска връзка и за които не следва да има лична информация, вкл. основни идентификационни и здравни данни. Част от заинтересованите лица, упражняващи към момента дейност във „Втора МБАЛ - София" ЕАД са предоставили на проверяващата комисия изрични писмени несъгласия - в съответствие с изискванията на ЗДОИ, че не желаят да се предоставя информация, касаеща и отнасяща се до тях.

При така установените факти, Административен съд София град, в настоящият съдебен състав формира следните изводи:

Жалбата е допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок, съгласно чл.140, ал.2 от АПК, от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесното решение е постановено по подадено от Л. А. К. заявление по реда на ЗДОИ.

Актът е постановен от Н. Б. -заместник кмет на Столична община по силата на Заповед № СОА26-РД09-2188/24.02.2026 г., с която на основание чл.44, ал.1, т.1 и ал.2 от ЗМСМА и чл.28 от ЗДОИ Кмета на СО оправомощава заместник-кметовете на СО да се произнасят по заявления за предоставяне на достъп до обществена информация по смисъла на ЗДОИ. Поради това оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, който е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България, и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект.

Целта на ЗДОИ е да осигури широка информираност на гражданите и достъп до сведения, които се създават и съхраняват от държавните органи, органите на местното самоуправление и публичноправните субекти (чл. 3 от ЗДОИ) във връзка с тяхната работа, като при това се предостави възможност на заявителя да си състави мнение за осъществяваната от тези субекти дейност. Кръгът на задължените по закон да предоставят информация субекти, както се посочи, е очертан в чл. 3 ЗДОИ. Ответникът е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, който следва да се произнесе по подадено до него заявление за достъп до обществена информация. Чл. 28, ал. 2 ЗДОИ регламентира, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация в срока по ал. 1 и уведомяват писмено заявителя за своето решение.

По дефиницията на чл. 9 ЗДОИ обществена е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. Тя бива два вида - официална, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Достъпът до

официална информация, която се съдържа в нормативни актове, и до друга официална информация в случаите, когато това е предвидено със закон или по решение на органа, който я е създал, се осигурява чрез обнародването им /чл.12, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ/, а достъпът до официална информация извън случаите по ал. 1 и 2 е свободен и се осъществява по реда на този закон.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал. 2 и не е налице обстоятелството по ал. 4 от същата разпоредба на ЗДОИ. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес (чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ). "Надделяващ обществен интерес" по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3.

Предвид цитираната законодателна уредба, за да бъде проведена успешно процедурата по предоставяне на търсената информация, заявлението трябва да е адресирано до задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ, информацията да отговаря на дефиницията по чл. 9, ал. 1 от закона и фактически да се намира при административния орган. Съдът намира, че за процесния случай тези предпоставки са налице.

Поисканата със заявлението информация представлява служебна информация, тъй като се създава именно по повод дейността на Столична община.

По отношение на т.1 е предоставен частичен достъп до информацията, като тази съдържаща лични данни е заличена. В тази част на решението обаче не са изложени никакви мотиви и правни основания за заличаването на данните, а само са цитирани правни разпоредби. Следвало е да бъде направен анализ и да бъдат изложени мотиви доколко предоставянето на исканата информация попада под защитата на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните). Липсата на мотиви възпрепятства Съда да осъществи контрол по законосъобразност на приетото от органа, което представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

По отношение на т.2 е отказан достъп, като органът се е позовал на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ. В административната преписка обаче липсват данни органът да е провел запитване по чл.31, ал.1 от ЗДОИ, и оттам да бъдат идентифицирани третите лица. Съгласно чл.31, ал.4 от ЗДОИ при изрично несъгласие от третото лице в срока по ал. 1 съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която засяга интересите на третото лице. Съгласно чл.31, ал.5 от ЗДОИ не е необходимо съгласието на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. В настоящият случай изпълнението на дейностите на общината по така зададените критерии в заявлението за достъп обуславя правната възможност всеки гражданин да иска достъп до информацията, свързана с тези дейности. Органът не е съобразил при произнасянето си и разпоредбата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, според която достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен

интерес. В оспорената т.2 от решението няма никакви аргументи относно наличието или липсата на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 ДР ЗДОИ, касаещ приложението на чл. 13, ал.4 ЗДОИ, при съществуването на който се предоставя исканата обществена информация. Преценката дали е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 13, ал. 4 ЗДОИ и без излагането на фактически и правни основания за този релевантен юридически факт, и при липсата на анализ и несъобразяване с посочените правни норми и липсата на конкретни и ясни мотиви, оборващи презумпцията по § 1 т. 6 ДР ЗДОИ, настоящият състав счита, че органът не е изпълнил задължението си по чл. 38 ЗДОИ.

Съгласно §1 т.6 ДР ЗДОИ, „надделяващ обществен интерес“ е наличие, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. До доказване на противното обществен интерес от разкриването е наличие, когато информацията улеснява прозрачността и отчетността на субектите относно вземаните от тях решения; гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите им задължения; разкрива лошо управление на държавно или общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица.

Оспореният пред съда административен акт не съответства и на целта на закона, която може да се изведе по тълкувателен път от нормите на чл. 2, ал. 1, чл. 6, ал. 1 и чл. 28, ал. 1 ЗДОИ - да се осигури възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти чрез гарантиране на правото им да получат навременна, ясна, достоверна и пълна информация. Съдът намира, че търсената информация ще даде възможност на жалбоподателката да си състави мнение относно своевременното и независимо упражняване на правомощията от страна на общината.

Предвид изложеното, оспореното Решение №СОА26-РИ09-152/02.04.2026 г. на Зам. Кмет на СО, направление „Социални дейности и здравеопазване“ в частта по т.1 и т.2 от Решението следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката - върната за ново произнасяне съобразно дадените указания. При новото произнасяне органът следва да прецени и обоснове дали е надделяващ интерес и ако да предостави исканата информация по т.1 и т.2. Следва да извърши действията посочени в чл.31 от ЗДОИ по т.2. Следва също да извърши преценка дали исканата информация по т.1 попада под обхвата на Регламент (ЕС) 2016/679 и ако да, да се произнесе съобразявайки него. В случай че не попада в обхвата му следва да предостави исканата информация по т.1 като заличи единствено личните данни, а не целия текст на съответния документ.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.1 от АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски в размер на 5, 11 евро или 10 лева платена държавна такса.

Видно от представения по делото договор за правна защита и съдействие за производството пред настоящата инстанция жалбоподателят е ползвал безплатна адвокатска помощ по чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата (ЗА), с оглед на което, на основание чл. 38, ал. 2 от ЗА, адвокатът му има право на адвокатско възнаграждение, определено от съда в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 от ЗА. Съдът определя размера на възнаграждението в полза на адвокат Т. на 511,29 евро, съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатската работа, за процесуално

представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.143, ал.1 от АПК, Административен съд София-град, 83-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №СОА26-РИ09-152/02.04.2026 г. на Зам. Кмет на СО, направление „Социални дейности и здравеопазване“ в т.1 и т.2, постановено по заявление за достъп до обществена информация рег. №СОА26-ГР94-938/4/ от 24.03.2026 г.

ВРЪЩА административната преписка Кмета на Столична община за произнасяне по т.1 и т.2 от заявление за достъп до обществена информация рег. №СОА26-ГР94-938/4/ от 24.03.2026 г подадено от Л. А. К. съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14- дневен срок от получаването му.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на Л. А. К. от [населено място] разноски в размер на 5,11 (пет евро и единадесет евроцента)/ 10 (десет) лева, представляващи държавна такса.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на адв. К. П. Т. от САК, разноски в размер на 511,29 евро /петстотин и единадесет евро и двадесет и девет цента/ или 1000 лева /хиляда лева/, представляващи адвокатско възнаграждение.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване